

Οι αριθμοί στην τσέπη του

Ανδριάνα Ρεβενήσιου

Ο Μάξιμος ζει μόνος σε ένα διαμέρισμα στο κέντρο της Αθήνας, έχει θέα την Ακρόπολη και αγαπάει να περνάει ατελείωτα βράδια με καλό κρασί και καλή μουσική ατενίζοντας την όμορφη θέα. Είναι 32 ετών και θα μπορούσε να πει κανείς πως ζει την ωραιότερη ηλικία όλων. Είναι όμορφος, με ψηλό ανάστημα και ευθυτενές παράστημα. Είναι μελαχρινός με έντονες γωνίες στο πρόσωπο και πρασινογάλαζα μάτια. Έχει πάντα ένα ελαφρώς αξύριστο στυλ στα γένια του που τονίζουν την αρρενωπότητά του. Το γυμνασμένο του σώμα, το οποίο κοσμούν κάποια τατουάζ - όλα σε μέρη μη εμφανή στην καθημερινότητα με την ενδυμασία της εργασίας- όμορφα αισθητικώς αλλά με κρυφά νοήματα που μόνο εκείνος μπορεί να αποκαλύψει την σημασία τους, σε συνδυασμό με το γοητευτικό του πρόσωπο και την έντονη πάγια προσωπικότητά του, είναι από τα πρώτα δείγματα πως θέλεις να τον γνωρίσεις καλύτερα, όταν τον συναντάς για πρώτη φορά. Κι αν σε αφήσει να δεις βαθύτερα θα καταλάβεις πως η εξωτερική του εμφάνιση είναι μονάχα η κορυφή του παγόβουνου. Όμως δεν θα σε αφήσει εύκολα να δεις μέσα του, γιατί μισεί να ανοίγεται και να μιλά για τον εαυτό του. Όσο οξύμωρο κι αν ακούγεται, παρόλα αυτά, είναι ο άνθρωπος που όλοι θέλουν να έχουν φίλο τους, εραστή τους ή ακόμη και συνάδελφο. Όσο αυτός μισεί τις στενές συναναστροφές και το crossing the line στις σχέσεις του, τόσο αυτό τον ακολουθεί συνέχεια. Ο Μάξιμος είναι καλλιτέχνης, ένας μουσικός, ο οποίος εργάζεται το πρωί σε πρακτορείο μοντέλων και το βράδυ είτε παίζει μουσική σε μικρά μπαράκια της πόλης, είτε μετατρέπεται σε μπάρμαν. Όπως και να έχει, έχει καταφέρει να κάνει στην ζωή του πράγματα που αγαπάει και τον κάνουν χαρούμενο με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο. Η ενέργεια του για ζωή είναι αστείρευτη. Ο Μάξιμος φοβάται την αδράνεια και την στασιμότητα στην ζωή. Συχνές φράσεις που χρησιμοποιεί για να

περιγράψει την οπτική του απέναντι στις καταστάσεις και την ζωή είναι «Όσο ζεις προχώρα. Κι ας χαθείς και λίγο» ή «Δεν τερματίζεις αν δεν σε ξεπεράσεις». Σήμερα αποφάσισε να πάει με τα πόδια στο μπαράκι αντί για την μηχανή που χρησιμοποιεί συνήθως. Η βραδιά ήταν θερμή και τα πάντα προβλέπανε ένα όμορφο προ-καλοκαιρινό βράδυ. Το να αλλάζει τα σχέδιά του και να κάνει αυθόρμητες ρομαντικές κινήσεις είναι τόσο πολύ ιδίωμα του χαρακτήρα του. Περπατώντας τις γνωστές λεωφόρους βράδυ Σαββάτου στην τόσο ζωντανή Αθήνα ήταν γι' αυτόν τροφή για σκέψη και παρατήρηση. Έβλεπε τους ανθρώπους να περνάνε βιαστικά τα φανάρια και να τρέχουν για να προλάβουν κάτι ή κάποιον. Κι άλλοι πάλι, να είναι εγκλωβισμένοι στα φανάρια μέσα στα ζεστά αυτοκίνητά τους και βλέποντας τον Μάξιμο να περπατάει τόσο ανάλαφρα και με βήμα ταχύ, να θέλουν να βρίσκονταν αυτοί στην θέση του. Φοράει ένα χρωματιστό πουκάμισο με ένα μπλε τζιν παντελόνι. Στον ώμο του κρέμεται ένα δερμάτινο τζάκετ, λογικά τα ξημερώματα που θα επιστρέφει από την δουλειά θα έχει μια κάποια δροσιά. Αυτός όμως τώρα περπατάει τόσο χαρούμενος, τόσο νέος και ωραίος. Φέρει το βλέμμα του ανθρώπου που είναι ικανοποιημένος από την ζωή. Σκέφτεται διάφορα πράγματα καθ' όλη την διαδρομή. Βλέποντας όλους αυτούς τους ανθρώπους που επιστρέφουν από τις εργασίες τους σκυθρωποί, εκνευρισμένοι, ξεφυσώντας μήπως και απαλλαγούν κάπως μαγικά από τα βάρη της καθημερινότητας που τους τραβάνε όλο και πιο χαμηλά, αυτός σκέφτεται πως έχει κάνει σωστές κατ' αυτόν επιλογές έως τώρα και νιώθει ευγνώμων γι' αυτό. Η χαρά και η χαλαρότητα που νιώθει τον επιβεβαιώνουν πως απέφυγε έως ώρας αυτό που φοβόταν μην του συμβεί μεγαλώνοντας. Καθώς περπατάει βάζει το χέρι του στην τσέπη του παντελονιού του. Βρίσκει ένα χαρτάκι. Ξαφνιάζεται, δείχνει να μην το αναγνωρίζει. Το ανοίγει και βλέπει έναν αριθμό τηλεφώνου γραμμένο κι από κάτω ένα σημείωμα.

Φεύγω σε εφτά μέρες για την Αίγυπτο. Υπάρχει κάτι που πρέπει να ξέρεις πριν φύγω. Δεν ξέρω αν θα υπάρξει ξανά η δυνατότητα να σε δω στο μέλλον. Έλα να με βρεις το βράδυ του Σαββάτου στον λόφο απέναντι από εκεί που τρώγαμε παγωτό μικροί.

Ο Μάξιμος σταματάει να κινείται. Ποιός είναι αυτός που του έβαλε το χαρτάκι στην τσέπη; Ποιανού είναι αυτός ο αριθμός τηλεφώνου; Πληκτρολογεί τον αριθμό στο κινητό του και καλεί αμέσως για να μάθει σε ποιόν ανήκει. Καλεί αλλά δεν απαντάει κανείς. Συνεχίζει να περπατάει και να σκέφτεται. Πόσες μέρες έχει στην κατοχή του αυτό το γράμμα; Την Κυριακή που φορούσε ξανά αυτό το τζιν στο live δεν υπήρχε σίγουρα εκεί. Εκτός... εκτός αν δεν υπήρχε εκεί στην αρχή του προγράμματος αλλά «φυτεύτηκε» μέχρι το τέλος της βραδιάς. Ίσως την ώρα που έβγαζε φωτογραφίες με τους θαυμαστές κατά το τέλος της βραδιάς. Πλάκα θα είχε να έσβηναν τελείως τα γράμματα όταν πλύθηκε το παντελόνι μετά το βράδυ εκείνο. Δεν σβήσανε όμως. Ποια ή ποιός μπορεί να κρύβεται πίσω από αυτό; Ο νους του πάει σε κάποια πρώην κοπέλα του αλλά δεν μπορεί να είναι αυτή. Λείπει στο εξωτερικό χρόνια. Τότε ποια άλλη; Δεν θα δώσει άλλη σημασία για τώρα επειδή όπως και να 'χει είναι καθ' οδόν για την δουλειά του και δεν μπορεί να μην πάει. Θέλει να μάθει για ποιο άτομο πρόκειται, γιατί από τα γεγραμμένα φαίνεται να είναι άτομο με κάποιο κοινό παρελθόν. Φαίνεται να γνωρίζονται. Βγάζει το τηλέφωνό του και τηλεφωνεί στο μπαρ. «Γιώργο καλησπέρα, ο Μάξιμος είμαι. Δεν θα μπορέσω να έρθω απόψε στην δουλειά. Πρέπει να έπαθα τροφική δηλητηρίαση. Μπορεί να με καλύψει κάποιος άλλος για απόψε; Ευχαριστώ πολύ ρε φίλε, τα λέμε». Κάνει αναστροφή, βρίσκει το πρώτο κοντινό λεωφορείο και επιστρέφει στο σπίτι του. Η αγωνία έχει κυριεύσει το πρόσωπό του αλλά διαφαίνεται και μία επιθυμία να πάρει την

κατάσταση στα χέρια του. Γράφει sms στον αριθμό που ήταν γραμμένος στο ραβασάκι.

«Ασκληπιού 28, Αθήνα. Θα σε περιμένω εκεί απόψε. Μην ξεχάσεις να φέρεις παγωτό».

Με τον δυναμισμό που τον διακατέχει δεν θα άφηνε να γίνει έρμαιο καμίας κατάστασης και εννοείται πως θα το διαχειριζόταν με τόλμη και πυγμή. Μπαίνει στο σπίτι και αρχίζει να συμμαζεύει για να είναι όλα τέλεια. Όχι ότι επικρατεί και κανένας τρελός χαμός αλλά γενικά είναι τελειομανής οπότε θα μάζευε ακόμη και τα μαζεμένα. Το διαμέρισμα είναι ρετιρέ. Ευάερο και ευήλιο. Είναι περίπου 80 τ.μ. και η κουζίνα με το σαλόνι βρίσκονται στον ίδιο χώρο. Είναι όμως ευρύχωρα και τα δύο. Ανακαινισμένο και πολύ κομψά στολισμένο. Οι μπαλκονόπορτες περιμετρικά του σαλονιού και καλύπτοντας δύο τοίχους χαρίζουν τόσο φως αλλά και ένα μαγευτικό ηλιοβασίλεμα. Ένας γωνιακός καναπές στο σαλόνι και ένα μίνι μπαρ αριστερά από αυτόν καλύπτουν το μεγαλύτερο μέρος του σαλονιού. Από την άλλη πλευρά ένα πικάπ παίζει ένα βινύλιο με τζαζ μουσική και ο Μάξιμος προετοιμάζει σε ένα δίσκο ακουμπισμένο επάνω στο τραπεζάκι του σαλονιού δύο ποτήρια κρασιού. Το κουδούνι της πόρτας χτυπάει και ο Μάξιμος ανοίγει. Δεν βλέπει κανέναν παρά μόνο έναν κλειστό φάκελο μπροστά από την πόρτα. Τον σηκώνει και τον ανοίγει. Το περιεχόμενο έχει μέσα δύο φωτογραφίες. Κοιτάζει και προσπαθεί να καταλάβει. Η μία είναι παλιά και η άλλη είναι καινούρια. Αναγνωρίζει τα πρόσωπα στην παλιά αλλά δεν αναγνωρίζει το πρόσωπο στην καινούρια. Στην παλιά είναι αυτός μικρός και μία παλιά του φίλη που συνήθιζαν να κάνουν παρέα μέχρι να χωριστούν με το τέλος του λυκείου. Στην καινούρια είναι ένα μωρό. Έχει παρόμοια μάτια με τον Μάξιμο. Ποιο είναι αυτό το μωρό; Ποιος στέλνει παλιές φωτογραφίες μέσα σε φακέλους; Κάποιος ανεβαίνει με το ασανσέρ.

Revision #5

Created 16 May 2023 07:29:00 by Admin

Updated 28 February 2024 18:24:08 by Admin